

of-rekening bij de Rabobank gestort en de vrouw stortte op diezelfde rekening haar huurinkomsten en haar overige inkomen. Bij mij komt de gedachte op aan een zogenoemde “potovereenkomst” zoals beschreven in *Het Nederlands Huwelijksvermogensrecht* van prof. mr. A.R. de Bruijn op pagina 382. Er is dan aanleiding om het restant van de rekening bij helfte te verdelen, wat hier ook is gebeurd.

Zoals vaak het geval is in zaken tussen ex-samenlevers stuit toewijzing van de vordering van de vrouw af op het feit dat er geen deugdelijke administratie bijgehouden is, er vermogen- en inkomensbestanddelen van de ene naar de andere betaal- en/of spaarrekening zijn overgemaakt en er dus sprake is van vermenging. Er kon, mede doordat er te weinig gesteld was door de vrouw, niet (meer) worden vastgesteld welke kosten door wie, met welk inkomen en/of vermogen betaald zijn, welke kosten in dit geval kosten van de huishouding zijn, welke kosten gemeenschappelijk zijn, et cetera.

Het ontbreken van een deugdelijke administratie én het niet inzichtelijk/aannemelijk kunnen maken van wie wat betaald heeft, wreekt zich ook ten aanzien van de andere vorderingen over en weer.

Zo had de vrouw tevens gevraagd om de man te veroordelen haar bij wijze van verrekening een bedrag van € 18.000,= te betalen aangezien zij dit bedrag had ingebracht bij de samenleving en zij dit bedrag had aangewend voor de aankoop van een auto voor de man. De vordering is kennelijk gebaseerd op een vermogensverschuiving van de vrouw naar de man. Als eerste dient er in dat geval gesteld te worden of deze vermogensverschuiving al dan niet op een verbintenis berust. Berust deze verschuiving op een verbintenis, dan is deze in ieder geval beoogd door de samenlevers. Gedacht kan worden aan een (ver)bruikleenovereenkomst, een schenking, verrekening. Ligt er geen verbintenis ten grondslag aan het verschuiven van het vermogen, dan is er mogelijk recht op compensatie, een zogenoemd vergoedingsrecht. Het één en ander is mooi omschreven in *Vermogensrecht voor ongehuwde samenlevers* van mr. W.M. Schrama (Recht en Praktijk 114). In de onderhavige zaak had de rechtbank overwogen dat er sprake was van een gemeenschappelijke auto, zodat de vrouw gerechtigd was tot de helft van de waarde van de auto per peildatum. Tegen deze overweging had de vrouw niet gegriefd, zodat het hof uitgang van gemeenschappelijk eigendom en niet van de door de vrouw ingenomen stelling dat de auto enkel eigendom was van de man. Weer viel niet te herleiden wiens vermogen gebruikt was om de auto aan te kopen en de vrouw had onvoldoende gesteld om onder meer met succes een beroep te doen op de redelijkheid en billijkheid.

Essentieel in zaken als deze is dat op basis van administratie de inkomens- en vermogensstromen goed in kaart kunnen worden gebracht. Daarnaast is van belang dat de grondslag van de vordering goed wordt neergezet en uitgewerkt. Daar lijkt het in deze aan te schorten. Ik besef evenwel dat de informatie die uit het arrest volgt beperkt is terwijl het vonnis van de rechtbank niet gepubliceerd is.

Tot slot nog aandacht voor de betaling door de man van de woonlasten van de gezamenlijke woning. De man vorderde de helft van de door hem betaalde woonlasten na haar vertrek uit de woning te vermeerderen met de helft van de terug te betalen ontvangen hypotheekrenteaftrek. Gelet op de eigendomsverhouding dienden de man en de vrouw bij helfte in de woonlasten (= hypotheekrente) bij te dragen. Evenwel trof deze grief van de man geen doel omdat niet gegriefd was tegen de overweging van de rechtbank om ten laste van de man een gebruiksvergoeding vast te stellen wegens gedeerd woongenot, ter grootte van de helft van de woonlasten.

Uit deze uitspraak blijkt wel weer dat het vermogensrecht voor ongehuwde samenlevers een weerbarstige materie is, zeker als er geen overeenkomst is en/of er geen deugdelijke administratie is. Overigens gaat de vergelijking van de voorzitter van het hof over de rode, groene, blauwe en gele knikkers niet op. Als de bij- en afschrijvingen verschillende kleuren hadden gehad, waren de inkomens- en vermogensverschuivingen immers wel te traceren geweest.

A.H. van Haga
ScheerSanders Advocaten

40

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden
8 januari 2019, nr. 200.243.313/01
ECLI:NL:GHARL:2019:196
(mr. Beversluis, mr. Van der Meer, mr. Idsardi)
Noot L. van Straten

Co-ouderschap. Gezamenlijk gezag. Hoofdverblijfplaats minderjarige. Inschrijving in BRP. Gevolgen voor kinderbijslag? Gevolgen voor kindgebonden budget?

Is er verschil tussen wijziging van de hoofdverblijfplaats van een kind bij één van beide ouders en wijziging in de BRP bij één van beide ouders? Bij welke ouder dient een kind te worden ingeschreven als er sprake is van co-ouderschap met een gelijkwaardige verdeling van zorg? Heeft de inschrijving in de BRP bij co-ouderschap gevolgen voor de aanvraag van kinderbijslag en kindgebonden budget?

[BW art. 1:253a]

Ouders hebben gezamenlijk gezag over hun dochter. Er is sprake van co-ouderschap met een gelijkwaardige verdeling van zorg. Moeder is van Albanese komaf. Er is sprake van laaggeletterdheid en er is een taalbarrière. Ondanks door moeder ingeschakelde hulp van derden voor het afhandelen van praktische zaken, waaronder de administratie, blijft post over de dochter soms te lang liggen. Hoe ouder de dochter wordt, hoe meer ze meekrijgt van de discussies die haar ouders hierover voeren. Vader heeft belang bij wijziging van de inschrijving BRP, zodat hij het eerste aanspreekpunt wordt voor instanties en snel en adequaat op post kan reageren. Bij co-ouderschap met een gelijkwaardige verdeling van zorg is de inschrijving in de BRP niet doorslaggevend voor de aanvraag van de kinderbijslag en het kindgebonden budget. Ouders mogen zelf kiezen welke ouder de kinderbijslag aanvraagt. Die ouder kan vervolgens ook kindgebonden budget aanvragen.

[verzoeker],
wonende te [A],
verzoeker in hoger beroep,
verder te noemen: de vader,
advocaat: mr. I. Wagenaar te Groningen,
en

[verweerster],
wonende te [A],
verweerster in hoger beroep,
verder te noemen: de moeder,

advocaat: mr. A. Szirmai te Heerenveen.

Als belanghebbende is aangemerkt:

de gecertificeerde instelling

William Schrikker Stichting Jeugdbescherming & Jeugdreclassering,

gevestigd te Amsterdam,

verweerster in hoger beroep,

verder te noemen: de GI.

Hof:

1. Het geding in eerste aanleg

Het hof verwijst voor het geding in eerste aanleg naar de beschikkingen van de rechtbank Noord-Nederland, locatie Leeuwarden, van 25 mei 2016, 26 april 2017 en 25 april 2018, uitgesproken onder voormeld zaaknummer.

2. Het geding in hoger beroep

2.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

– het beroepschrift met productie(s), ingekomen op 23 juli 2018;

– het verweerschrift met productie(s);

– een journaalbericht van mr. Wagenaar van 6 augustus 2018 met productie(s);

– een journaalbericht van mr. Wagenaar van 25 september 2018 met productie(s).

2.2. De mondelinge behandeling heeft op 22 november 2018 plaatsgevonden. De vader is verschenen, bijgestaan door mr. P.L. Verhulst (waarnemer van mr. Wagenaar). Ook de moeder is verschenen, bijgestaan door haar advocaat en door mevrouw [B], beëdigd tolk in de Albanese taal (Wbtv-nummer [00000]). Namens de GI is mevrouw [C] verschenen. Namens de raad voor de kindbescherming (verder te noemen: de raad) is de heer [D] verschenen. Voorts is als toehoorder toegelaten de begeleidster van de moeder, mevrouw [E] (werkzaam bij [F]). Mr. Verhulst heeft een pleitnota overgelegd.

3. De feiten

3.1. Uit de inmiddels verbroken relatie tussen de vader en de moeder is [in] 2007 [de minderjarige] (verder te noemen: [de minderjarige]) geboren, over wie zij gezamenlijk het gezag uitoefenen.

3.2. Bij de bestreden beschikking van 25 april 2018 is – met wederzijds goedvinden van de ouders – een gelijkwaardige verdeling van de zorg- en opvoedingstaken ten aanzien van [de minderjarige] vastgesteld, waarbij [de minderjarige] op woensdag en donderdag bij de moeder en elke maandag en dinsdag bij de vader, en het ene weekend bij de moeder en het andere weekend bij de vader verblijft. Het meer of anders verzochte is afgewezen.

4. De omvang van het geschil

4.1. Bij de bestreden beschikking van 25 april 2018 is, voor zover hier van belang, het verzoek van de vader tot wijziging van de hoofdverblijfplaats van [de minderjarige] en het gezamenlijk gezag in eenhoofdig gezag afgewezen. Het hof stelt vast dat er, anders dan waar partijen en de rechtbank vanuit zijn gegaan, niet sprake is van een eerdere overeenkomst tussen partijen of rechterlijke vaststelling over het hoofdverblijf van [de minderjarige].

4.2. De vader is met twee grieven in hoger beroep gekomen van de bestreden beschikking. Deze grieven zien op de hoofdverblijfplaats van [de minderjarige] en het gezamenlijk gezag ten aanzien van [de minderjarige]. De vader verzoekt het hof de bestreden beschikking deels te vernietigen en, zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad, opnieuw rechtdoende te bepalen dat de

hoofdverblijfplaats van [de minderjarige] bij de vader zal zijn en (naar het hof begrijpt na, desgevraagd, toelichting ter zitting) het gezag van de moeder wordt beëindigd.

4.3. De moeder voert verweer en zij verzoekt het hof om, uitvoerbaar bij voorraad, de vader niet-ontvankelijk te verklaren, dan wel de door hem ingestelde verzoeken te ontzeggen en de bestreden beschikking te bekrachtigen.

5. De motivering van de beslissing

Gezag

5.1. Ter zitting van het hof heeft de vader zijn verzoek in hoger beroep tot beëindiging van het gezag van de moeder ingetrokken, zodat dit hier verder onbesproken kan blijven. Het hof zal de vader niet-ontvankelijk verklaren in dit verzoek.

Hoofdverblijfplaats/inschrijving Basisregistratie Personen (BRP)

5.2. Ter zitting van het hof heeft de vader zijn verzoek in hoger beroep wat betreft de hoofdverblijfplaats van [de minderjarige] gewijzigd, en verzocht om bij beschikking te bepalen dat [de minderjarige] op zijn adres zal worden ingeschreven in de BRP. Uit de toelichting van de ouders ter zitting blijkt dat het geschil zich (aldus) alleen nog toespitst op de vraag op welk adres [de minderjarige] dient te worden ingeschreven.

5.3. De vader wil dat het (post)adres van [de minderjarige] bij hem wordt bepaald en dat hij als eerste aanspreekpunt zal dienen voor officiële instanties. Hij voert hiertoe aan dat hij door de moeder niet (op tijd) op de hoogte wordt gesteld van alle informatie omtrent [de minderjarige] en dat de communicatie met de moeder moeizaam verloopt vanwege de taalbarrière en omdat zij analfabeet is. De moeder begrijpt hierdoor dingen soms niet goed en heeft altijd hulp nodig van instanties bij het lezen en beantwoorden van de post. De moeder is bang dat zij de grip over [de minderjarige] kwijtraakt en onvoldoende van informatie zal worden voorzien door de vader wanneer [de minderjarige] bij hem wordt ingeschreven. Er zijn volgens de moeder bovendien nooit problemen geweest op dit punt. De moeder onderschrijft daarnaast het standpunt van de raad dat iedere verandering in de huidige situatie – gelet op de moeizame verhouding en de verschillen tussen de ouders – een verstoring van de toch al kwetsbare balans zou kunnen betekenen.

5.4. Het hof ziet op grond van de stukken en wat ter zitting is besproken aanleiding om te bepalen dat [de minderjarige] voortaan ingeschreven zal zijn op het adres van de vader. Er is sprake van een co-ouderschapsregeling tussen de ouders, waarbij zij een gelijk aandeel in de verzorging en opvoeding van [de minderjarige] op zich nemen. De financiële gevolgen van de inschrijving van [de minderjarige] (recht op kindbijslag en kindgebonden budget) spelen voor de ouders geen rol, omdat zij afspraken over de verdeling van die gelden hebben gemaakt. Het hof is van oordeel dat de vader het beste in staat is om de zaken rondom [de minderjarige] adequaat te regelen en snel te reageren op post en e-mailberichten. De moeder is afhankelijk van hulp van derden (de gezinsvoogd en persoonlijk begeleider) bij haar administratie en (de afhandeling van) praktische kwesties. De GI heeft ter zitting aangegeven dat de moeder met deze hulp wel in staat is om zaken te regelen, maar ook dat dit vertragend werkt terwijl er een andere ouder is die direct beschikbaar is en meteen tot actie over kan gaan. Ter illustratie heeft de GI een praktijkvoorbeeld geschetst waaruit is gebleken dat een relatief simpele handeling als het invullen van een (medisch) formulier – waarbij enige voortvarendheid geboden was – een ingewikkelde kwestie tussen de ouders werd, waarin ook [de minderjarige] werd betrokken. De communicatieproble-

men die tussen de ouders ontstaan alleen vanwege de post/administratie beïnvloeden niet alleen hun onderlinge verstandhouding in negatieve zin, maar zijn ook niet in het belang van [de minderjarige], die, naarmate zij ouder wordt, zich daar steeds meer van bewust wordt. De angst van de moeder dat zij zaken onvoldoende meekrijgt wordt naar het oordeel van het hof al op adequate wijze ondervangen door de intensieve en blijvende hulpverlening die zij tweemaal per week krijgt bij haar boekhouding en overige (administratieve) zaken. Ook wordt er bovendien op dit moment met de GI gewerkt aan het verbeteren van de communicatie tussen de ouders en het ondervangen van de angst van de moeder voor het buitengesloten worden van informatie over [de minderjarige]. Het hof acht hiermee voldoende waarborgen aanwezig voor de (positie van) de moeder. Het is het hof in dit verband ook niet echt duidelijk geworden waarop het wantrouwen van de moeder en haar (vermeende) kwetsbaarheid richting de vader is gebaseerd. Alles afwegende zal het hof – mede nu er geen aanleiding bestaat om te twifelen aan de intenties van de vader wat betreft het regelen van zaken rondom [de minderjarige] en het informeren en betrekken van de moeder hierbij – het verzoek van de vader toewijzen.

6. De slotsom

Op grond van hetgeen hiervoor is overwogen zal het hof de vader niet-ontvankelijk verklaren in zijn verzoek om het gezag van de moeder te beëindigen, de bestreden beschikking ten aanzien van de afwijzing van het verzoek om het hoofdverblijf van [de minderjarige] bij de vader te bepalen, vernietigen en het verzoek van de vader om [de minderjarige] te mogen inschrijven op zijn adres in de BPR, toewijzen.

7. De beslissing

Het hof, beschikkende in hoger beroep: verklaart de vader niet-ontvankelijk in zijn verzoek om het gezag van de moeder te beëindigen; vernietigt de beschikking van de rechtbank Noord-Nederland, locatie Leeuwarden, van 25 april 2018, voor zover het betreft de afwijzing van het verzoek van de vader om het hoofdverblijf van [de minderjarige] bij hem te bepalen; en opnieuw beschikkende: bepaalt dat [de minderjarige] zal worden ingeschreven in de Basisregistratie Personen op het adres van de vader; verklaart deze beschikking uitvoerbaar bij voorraad.

NOOT

De vader is in hoger beroep gekomen tegen de beschikking van de rechtbank met twee grieven: 1) wijziging van het gezamenlijk gezag in eenhoofdig gezag en 2) wijziging van de hoofdverblijfplaats van de minderjarige. Ter zitting in hoger beroep heeft de vader zijn eerste grief met betrekking tot het gezag ingetrokken en zijn tweede grief gewijzigd: in plaats van wijziging van de hoofdverblijfplaats vraagt de vader het hof om de minderjarige in te schrijven op zijn adres in de Basisregistratie Personen (BRP).

Achtergrond

Ouders hebben bij de scheiding een co-ouderschapsregeling afgesproken. Hun minderjarige dochter (geboren in 2007) staat ingeschreven op het adres van de moeder en verblijft wettelijk op maandag en dinsdag bij de vader, op woensdag en donderdag bij de moeder en vervolgens vanaf vrijdag tot zondag om en om bij een van de ouders. Er is derhalve sprake van een gelijkwaardige verdeling van zorg.

De moeder is van Albanese komaf en is vanwege haar laaggeletterdheid alsmede een taalbarrière voor veel praktische zaken afhankelijk van hulpverlening (de jeugdbeschermer en een persoonlijk begeleider). Hierdoor blijft post met zaken rondom hun dochter soms te lang bij moeder liggen. De vader acht het belangrijk dat er snel en adequaat wordt gereageerd op post voor de minderjarige. Daarom acht de vader het belangrijk dat hun dochter op zijn adres in de BRP ingeschreven wordt, zodat de post naar het adres van de vader wordt gestuurd en hij het eerste aanspreekpunt wordt voor officiële instanties. De jeugdbeschermer heeft dit beeld, rondom de verwerking van de post bij moeder, aan het hof bevestigd. De jeugdbeschermer heeft als voorbeeld gegeven dat ouders een medisch formulier voor de minderjarige moesten invullen. De verwerking van dit poststuk door de moeder heeft onnodige vertraging opgeleverd. Bovendien heeft de minderjarige het een en ander meegekregen van de discussie hierover tussen haar ouders. In de ogen van de jeugdbeschermer is deze vertraging niet nodig, nu de vader snel en adequaat op poststukken kan reageren. De moeder voert in de procedure verweer en geeft aan dat zij bang is onvoldoende door de vader te worden geïnformeerd, waardoor zij de grip op hun dochter vreest te verliezen. Volgens de moeder zijn er nooit problemen geweest op het punt van de postafhandeling. Daarnaast schaarft de moeder zich achter het standpunt van de Raad voor de Kinderbescherming, die heeft aangegeven dat een wijziging in de huidige situatie een verstoring van de toch al kwetsbare balans tussen de ouders zou kunnen opleveren.

Wijziging hoofdverblijfplaats versus wijziging inschrijving in BRP

In eerste instantie heeft de vader verzocht om wijziging van de hoofdverblijfplaats van de minderjarige, van de moeder naar de vader. Dit verzoek heeft hij gedurende de procedure gewijzigd in wijziging van het adres van de minderjarige in de BRP op het adres van de vader. Wat is nu precies het verschil? Het Hof Arnhem-Leeuwarden heeft in een eerdere zaak geoordeeld dat een gelijkwaardig co-ouderschap geen aanleiding is om het hoofdverblijf bij één van beide ouders vast te stellen. Vaststelling van de hoofdverblijfplaats zal geen recht doen aan de gelijkwaardige rol die ouders in geval van co-ouderschap vervullen. Daarnaast kan vaststelling van het hoofdverblijf voor ouders een emotionele lading hebben, hetgeen tot onnodige conflicten kan leiden. Daarom oordeelde het hof in die zaak om niet een beslissing te geven over de hoofdverblijfplaats van de minderjarige, maar om een beslissing te geven over de inschrijving van de minderjarige in de BRP (Hof Arnhem-Leeuwarden 15 maart 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:2542). Mogelijk heeft de vader zijn verzoek gewijzigd naar aanleiding van voornoemde uitspraak. Net als in die uitspraak is er hier immers ook sprake van een co-ouderschapsregeling met een gelijkwaardige verdeling van zorg.

Beoordeling hof

Het hof acht het in onderhavige zaak in het belang van de minderjarige om haar in te schrijven op het adres van de vader, nu de vader snel en adequaat op poststukken kan reageren. Het hof heeft geen aanleiding te twifelen aan de intenties van de vader om de zaken voor de minderjarige goed te regelen en de moeder hierbij te betrekken en te informeren. Hierbij acht het hof van belang dat de moeder intensieve en blijvende hulpverlening heeft bij haar boekhouding en overige (administratieve) zaken. Bovendien wordt er met de jeugdbeschermer door de ouders gewerkt aan het verbeteren van hun communicatie en wordt geprobeerd de angst bij de moeder weg te nemen voor het buitengesloten worden van informatie over de minderjarige. Het hof acht hiermee voldoende waarborgen aanwezig voor de moeder

en zal het verzoek van de vader toewijzen: de minderjarige zal voortaan ingeschreven staan op het adres van de vader.

Co-ouderschap versus het aanvragen van kinderbijslag en kindgebonden budget

Het hof geeft in de overwegingen van de beschikking aan dat er in deze casus sprake is van een co-ouderschapsregeling, waarbij beide ouders een gelijk aandeel hebben in de verzorging en opvoeding. De financiële gevolgen van de inschrijving op het adres van de vader (recht op kinderbijslag en daardoor eventueel recht op kindgebonden budget) spelen in deze casus geen rol, omdat ouders afspraken hebben gemaakt over de verdeling van de kinderbijslag en het kindgebonden budget.

Voor de Sociale Verzekeringsbank (SVB) is inschrijving in de BRP op het adres van de aanvrager van de kinderbijslag geen voorwaarde. Bij co-ouderschap is het dus niet noodzakelijk dat een minderjarige bij de aanvrager van de kinderbijslag staat ingeschreven. Wanneer is er volgens de SVB sprake van co-ouderschap? De SVB stelt als voorwaarde dat er sprake moet zijn van overwegend in gelijke mate verzorgen. Onder “overwegend in gelijke mate verzorgen” wordt verstaan dat het kind afwisselend in gelijke mate de nachtrust doorbrengt bij beide ouders. Daarnaast moet er sprake zijn van “overwegend in gelijke mate onderhouden”. Soms hebben ouders afspraken gemaakt waarbij het kind niet in gelijke mate de nachtrust bij beide ouders doorbrengt of de kosten niet gelijkelijk zijn verdeeld. Als ouders echter in een ouderschapsplan of andere schriftelijke overeenkomst wel een expliciete afspraak hebben gemaakt over de verdeling van de kinderbijslag, volgt de SVB de tussen ouders gemaakte afspraak.

324

De Belastingdienst volgt de SVB: alleen de ouder die de kinderbijslag voor de minderjarige ontvangt, kan bij de Belastingdienst kindgebonden budget aanvragen. Of deze ouder in aanmerking komt voor kindgebonden budget en eventueel de alleenstaande ouderkop, wordt voorts bepaald door het inkomen, het vermogen, de nationaliteit en het woonland van het kind. Voor een eventuele toekenning van het kindgebonden budget is de inschrijving in de BRP van een minderjarige dus niet relevant.

Bij een co-ouderschapsregeling waarin sprake is van overwegend in gelijke mate verzorgen, kunnen ouders dus zelf kiezen wie van beiden de kinderbijslag aanvraagt bij de SVB. Indien de minderjarige niet in gelijke mate de nachtrust bij beide ouders doorbrengt, dienen ouders de gemaakte afspraken over de aanvraag van de kinderbijslag op te nemen in een ouderschapsplan of een andere schriftelijke overeenkomst, welke afspraken gevolgd worden door de SVB. De ouder die de kinderbijslag bij de SVB aanvraagt, kan ook kindgebonden budget aanvragen bij de Belastingdienst. Een kind hoeft niet ingeschreven te zijn op het adres van die ouder. Bij co-ouderschap met een gelijkwaardige verdeling van zorg is de inschrijving in de BRP dus niet doorslaggevend voor de aanvraag van de kinderbijslag en het kindgebonden budget. Als er meer kinderen zijn, kunnen ouders beiden kinderbijslag voor één kind aanvragen bij de SVB en vervolgens voor dat kind kindgebonden budget (eventueel met alleenstaande ouderkop) aanvragen bij de Belastingdienst. Het is aan te raden dat ouders van tevoren goed nadenken over de vraag wie de kinderbijslag en het kindgebonden budget aanvraagt, aangezien de door hen gemaakte keuze financieel voordeel kan opleveren bij de toekenning van het kindgebonden budget.

L. van Straten
Van Straten Familierecht

Ondernemingsrecht

41

Hof van Justitie van de Europese Unie
6 februari 2019, nr. C-535/17
ECLI:EU:C:2019:96
(mr. Silva de Lapuerta, mr. Arabadjiev,
mr. Regan, mr. Fernlund, mr. Rodin)
(concl. A-G mr. Bobek)
Noot A.J. Kok

Prejudiciële beslissing. Een Peeters/Gatzen-vordering valt onder Brussel I.

Een Peeters/Gatzen-vordering is gegrond, niet op de specifieke, afwijkende regels voor insolventieprocedures, maar op de algemene regels van het burgerlijk recht en het handelsrecht, zodat zij niet buiten de werkingssfeer van Verordening nr. 44/2001 valt.

[Verordening (EG) nr. 44/2001 art. 1 lid 1 en 2 onder b; VWEU art. 267]

Met zijn eerste vraag wenst de verwijzende rechter in wezen te vernemen of art. 1 lid 1 en lid 2 onder b) van Verordening nr. 44/2001 aldus moet worden uitgelegd dat een vordering tot schadevergoeding uit onrechtmatige daad als in het hoofdgeding aan de orde, ingesteld door de curator in het kader van een insolventieprocedure, waarvan de opbrengst bij slagen ervan ten goede komt aan de boedel, onder het begrip “burgerlijke en handelszaken” in de zin van lid 1 van deze bepaling valt en dus binnen de materiële werkingssfeer van deze verordening.

Op de eerste vraag moet worden geantwoord dat art. 1 lid 1 en lid 2 onder b) van Verordening nr. 44/2001 aldus moet worden uitgelegd dat een vordering tot schadevergoeding uit onrechtmatige daad als in het hoofdgeding aan de orde, ingesteld door de curator in het kader van een insolventieprocedure, waarvan de opbrengst bij slagen ervan ten goede komt aan de boedel, onder het begrip ‘burgerlijke en handelszaken’ in de zin van lid 1 van deze bepaling valt en dus binnen de materiële werkingssfeer van deze verordening.

NK, in zijn hoedanigheid van curator in de faillissementen van PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV en PI, tegen
BNP Paribas Fortis NV,

Conclusie van de Advocaat-Generaal:¹

1. Inleiding

1. PI was deurwaarder in Nederland. Hij hield in België bij BNP Paribas Fortis NV (hierna: “Fortis”) een zichtrekening (betaalrekening) aan. PI gebruikte de rekening voor professionele doeleinden in verband met zijn deurwaarderspraktijk. In 2006 heeft PI een vennootschap opgericht die zich moest toelagen op de uitoefening van de deurwaarderspraktijk. Hij was de enige aandeelhouder en bestuurder van deze vennootschap. De vennootschap hield een andere rekening aan, namelijk een kwaliteitsrekening bij Rabobank in Nederland.

1 Oorspronkelijke taal: Engels.